

DÉLMADÁR

SZERKESZTI: LÉVAY GIZELLA, FÁBIÁN GYÖRGY ■ 2005. SZEPTEMBER 9.

WWW.DELMAGYAR.HU

VENDÉGTOLL – LITKAI GERGELY

Lakodalom

Esküvői szezon van. Az esős nyár ellenére ezért negyedik alkalommal fogyasztottam alkoholt nagy mennyiségben, az alkoholfogyasztáshoz egyáltalán nem illő öltözetben. Sosem értettem, miért kell a csirkepörkölt és a sör-ágyaspálinka kombináció tiszteletére ballagós-ünneplésre venni a figurát, hogy utána hajnalra úgy nézzünk ki, mint egy man in black egy átfogóbb földön kívüli-támadás után.

A lagzi színhelye már előrevetítette az este kritikusabb részeit. A sertéstelep és a Tüzép közé beékelődő Rémület diszkó körülbelül annyira volt alkalmas hely egy lagzira, mintha a Brezsnjev-temetést a síófoki Palace diszkóban celebrálták volna DJ Kühl által kevert hip-hop szomorú zenékre. A sertéstelep közelsége a romantikus-összeborulós hangulatot eleve aláásta, inkább egy téesszárszámadásra emlékeztetett, miután extraprofit keletkezett a gumicsizmagyártó melléküzem ágban. A lakodalom filozófiája számomra mindig is homályos marad, adott ugyanis két ember, akik közös életük elején állnak és találkozni akarnak az összes rokonnal, akiket később nagy valószínűséggel megutálnak vagy soha többet nem találkoznak. Mindezt olyan ételekkel és italokkal megkoronázva, amelyek egyszeri fogyasztása fél évvel csökkenti a születéskor várható élettartamot. Ezt ráadásul aláfesti a csárdaskultúrát gondolkodás nélkül kiszolgáló zenekar, amely legmerészebb dalválasztása egy Máté Péter-örökzöld, természetesen egyet jobbra, egyet balra ritmusban, nehogy kizökkenjen a tomboló tömeg.

A lakodalom nyitánya a lány kikérése a szülőktől, amelyet érthetetlen módon a vőfély végez, előrevetítve a válóperben az ügyvéd szerepét, aki majd az ügyfél helyett beszél. Ráadásul olyan versekkel, amelyek Lagzi Lajcsi „Van nekem egy csíkos gatyám, abban hordom a ceruzám” néplelket megérintő, őstulokstrófiáit idézik. Öt perc után rájöttem, hogy a kortárs népköltészet sárkányfogvetemény. Az „Elhoztuk a Ladát, visszük most az arát” poéma után pedig a folklórgyűjtés azonnali felfüggesztéséért kezdtem petíciót fogalmazni magamban.

A Kozsót és Uhrin Benedeket egyszerre verő strófákról azonban mi sem mond el többet, mint az, hogy az egyik interneten is elérhető vőfély az alábbi, a szabadvers és az ÁNTSZ-jegyzőkönyv stíluselemei között egyensúlyozó poémával hirdeti magát: „Hivatásom a vidám hangulatú lakodalom lebonyolítása, / a mulattatás, a résztvevők jó közérzetének biztosítása.”

A szolgáltatások között fellelhető még a „jókedv fokozása hajnalig”, amely linkre rákattintva egy láthatóan ittas, bordó inges férfi vasutassapkában vonatozik a leszedetlen asztalok között. A nap folyamán a vőfély ezután kizárólag arra koncentrált, hogy hogyan lehet bár milyen felszolgált ételt összekacsin tós-dugós poénnal felvezetni, lehetőleg úgy, hogy a matrészeg célközönség is dermedten nézzen maga elé. A nap egyik csúcspontja azonban mindenképpen a nászmenet volt, amely a sertésteleptől a templomig vezető kb. három kilométeres úton kígyózott végig, mint a Grand Armeé az égő Moszkva alatt. A túsarkak nyüzgőpróbája során sár, díszburkolat, macskakő, házilagosan lötytyintett beton és némi esővíz konfrontálódott a légkondicionált cipőbolton polcára tervezett lábbelikkal. A menet elején a zenekar haladt, két szaxofonnal és egy limitált perkácssal szekcióval, amit egy csörgődob testesített meg. Ki tudja, milyen megfontolásból, az egyórás út során egyetlen számot játszottak makacs odaadással, ám ezt fél sebességen öblögetve, indokolatlanul értelmes interpretációban, jelezve, hogy a lakodalmas művészeti ágakba is beszivárgott a St. Martin-féle bugyinedvesítő stílus. A banda mögött némi söröktől erősítve a jegyespár és a közelebbi rokonság lépdelt, az ünnep tiszteletére Az ötödik elem című film összes szereplőjének beöltözve, olyan ufófrizúrával, amiről az Alien látványtervezője is csak álmodott, ám az elszigeteltségükben is kreatív fodrász-kisszövetkezet tagjai ezredannyi költségvetésből is megvalósították. A templomban három pap celebrálta a misét, hogy lássák, telik rá.

Kettő jól nézett ki, egy pedig beszélt. Amelyik beszélt – lévén a vőlegény területi képviselő az alkoholbizniszben –, a következő példázattal ajándékozta meg az összegyűlt híveket: „A házasság olyan, mint a sör. Most még az élet habos oldalán (kacsintás) vagytok, ám egy idő múlva már csak egy langyos, keserű folyadék marad.”

A frappáns beszéd után ugyanazon az útvonalon, ám a másik oldalon, visszatértünk a Rémület diszkóba, miközben az út szélén parkoló gépjárművekből, motorokról és kizárólag tolható kerékpárokról a helyi lakosok lestek, sajátos autószozi-hangulatot teremtve. A fizikai megpróbáltatást ezután akkora zsírmennyiséggel enyhítettük, szétcsapva alkohollal, hogy a Norbi-titokban foglaltak szerint már nem lett volna szabad élnünk, és ha élünk is, Norbi személyesen tol a halántékunkhoz egy pisztolyt, az életmódreform ultima ratióját. A gyors töltkezésnek köszönhetően hamar előkerültek a mutatoujjak, amelyek minden népdal ívét fenyegetően írják a helyiség horizontjára, még akkor is, amikor a fej már alábukott a töltött káposztás tányérba.

És persze az est végén, a menyasszonytánc közben elhangzott a bűvöletes mondat, ami minden lagzit bearanyoz: „A Szabó család most egy Hajdú mosógépért táncol.”

Nyárutói félreértések

Az egyetem fura urai (I.)

Sikeres Guinness-rekord kísérlet színhelye volt minap a Szegedi Tudományegyetem Tanulmányi és Információs Központja. A Dél-Alföldi Regionális Jelmezyártó Nagy- és Kiskereskedelmi Kft. rendezett átöltözőversenyt az egyetem professzori karának. A kezdeményezés sikerrel járt, soha ennyi tudományos fokozattal bíró oktató nem váltott ruhát ilyen rövid idő alatt, mint professzoraink. Képünk az emlékfotózáson készült

FOTÓ: FRANK YVETTE

Az egyetem fura urai (II.)

Egy eladó illusztráció

Az idei szegedi egyetemi gólyatáborok egyik fénypontja volt az elsős hölgyek szépségversenye, annak is a legnagyobb érdeklődéssel kísért fürdőruhás futama. Látóhely is alig maradt az Ady téren, csordultig megtelt a VIP-páholly, így a későn érkezők csak különböző trükkökkel tudtak megfelelő helyet elcsípní maguknak. Képiünkön éppen az esztétika professzort segítik fel kollégái, az utolsó jó helyek egyikére

FOTÓ: FRANK YVETTE

A teljesen kifordult mai magyar közéletben unikumnak számít egy igazi kézcsók. Amikor nem nyugdíjas szemfelszedőnő csókol kezét a Fejér megyei focicsapat fiatalos, még mindig gólerős jobbszélsőjének, hanem úr, az elegáns hölgynek. A Magyar Távirati Iroda archiválta is a képet, s csak költségértítés ellenében bocsátja rendelkezésére az illetantkönyvek szerkesztőinek

FOTÓ: MTI, SZÖVEGK: K. A.

A DÉLMADÁR HETI MONDÁSA:

Mindenki jó valamire. Ha másra nem, hát elrettentő példának.

mms
megmutatjuk mindenkinek!

VÁRJUK a humoros, a komoly, a meglehető, a különleges és a hétköznapi fotókat rövid kiegészítővel a **06-30/30-30-443** as telefonszámmra vagy az **mms@delmagyar.hu** e-mail címre! Kérjük, írja meg nevét és lakhelyét! A legjobbakat megjelentetjük!

Várjuk kedvenc fotóikat rövid szöveggel!

KÜLDJÉK BE és MI KÖZZÉTESSZÜK!

Kedves Olvasó! A megjelenéshez a beküldő egyetértésén kívüli a képen látható személy (kiskorúaknál a törvényes képviselő) hozzájárulása szükséges.

DÉLMAGYARORSZÁG
DÉLVILÁG
— OTTHON VAGY —

A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG
kommunikációs partnere a T-Mobile Rt.

T-Mobile

Partner